

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena Prima.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

H E A V T O N

Antiphila, animo exoptata maxime meo?

Sy. Ite intro: nam uos iam dudum expectat senex.

ACTVS TERTII SCENA PRIMA.

CHREMES, MENEDEMVS.

Ch. Vciscit hoc iam: cesso pultare ostium
 l Vicini? primum ex me ut sciat, sibi filium
 Rediisse. etsi adolescentem hoc nolle intellego.
 Verum, cum uideam miserum hunc tam excrucia-
 rier

Eius abitu, celem tam insperatum gaudium,
 Cum illi nihil pericli ex indicio fiet?

Haud faciam: nam, quod potero, adiutabo senem,
 Ita ut filium meum amico, atque æquali suo
 Video inseruire, & socium esse in negocijs.

Nos quoque senes est æquom senibus obsequi.

Me. Aut ego profecto ingenio egregie ad miseriam
 Natus sum, aut illud falsum est, quod uolgo audio
 Dici, diem adimere ægritudinem hominibus:
 Nam mihi quidem quotidie augetur magis
 De filio ægritudo; & quanto diutius
 Abest, magis cupio tanto, & magis desidero.

Ch. Sed ipsum egressum foras uideo: adibo, alloquar.
 Menedeme salue: nuncium apporto tibi,
 Cuius maxime te fieri participem cupis.

Me. Nunquidnam de gnato meo audisti Chreme?

Ch. Valet, atque uiuit. M. quæso, ubinam? C. apud me
 domi.

Me. Meus

Me. Meus gnatus? C. sic est. M. uenit? C. certe. M.
Clinia

Meus uenit? C. dixi. M. eamus, duc me ad eum obse-
cro.

Ch. non uolt te scire se redijisse etiam: & tuum
Conspēctum fugitat ob peccatum: tum hoc timet,
Ne tua duritia illa antiqua etiam adaucta sit.

Me. Non tu ei dixisti, ut essem? C. non. M. quam ob rem
chreme?

Ch. Quia pessume istuc in te, atque in illum consulis,
Si te tam leni, & uicto esse animo ostenderis.

Me. Non possum: satis iam, satis pater durus fui. C. ah,
Vehemens in utranque partem Menedeme es nimis,
Aut largitate nimia, aut parsimonia.

In eandem fraudem ex hac re, atque ex illa, incidēs.

Primum olim potius, commeare filium

Quam paterere ad mulierculam, quæ paululo

Tum erat contenta, cuiq; erant grata omnia,

Proterruisti hinc. ea coacta ingratijs

Postilla cœpit uictum uolgo quærere.

Nunc, cum sine magno intertrimento non potest

Haberi, quiduis dare cupis. nam, ut tu scias,

Quam ea nunc instructa pulchre ad perniciem fiet;

Primum, iam ancillas secum adduxit plus decem,

Oneratas ueste, atque auro. satrapes si fiet,

Sufferre amator nunquam eius sumptus queat,

Nedum tu possis. M. est ne ea intus? C. sit rogas?

Sensi: nam ei unam cenam, atque eius comitibus

Dedi: quòd si iterum mihi sit danda, actum fiet:

Nam, ut alia omittam, pitissando modo mihi

Quid

Quid uini absumpsit? sic, hoc, dicens, asperum
Pater est: hoc aliud lenius sodes uide.

Releui dolia omnia, omnes serias:

Omnes habui sollicitos: atque hæc una nox:

Quid te futurum censes, quem assidue exedent?

Sic me dii amabunt; ut tuarum miseritum est

Menedeme fortunarum. M. faciat, quod lubet:

Sumat, consumat, perdat: decretum est pati:

Dum illum modo habeam mecum. C. si certum est tibi

Sic facere, illud permagni referre arbitror,

Vt nescientem sentiat te id sibi dare.

M. Quid faciam? C. quiduis potius, quàm quod cogitas:

Per alium quemuis ut des, falli te sinas

Technis per seruolum: etsi subsensi id quoque,

illos ibi esse, & id inter se agere clanculum.

Syrus cum illo uostro confususurrat: conferunt

Consilia adolescentes: & tibi perdere

Talentum hoc pacto satius est, quàm illo minam.

Non nunc pecunia agitur, sed illud, quo modo

Minimo periculo id demus adolescentulo.

Nam si semel tuum animum is intellexerit,

Prius proditurum te tuam uitam, & prius

Pecuniam omnem, quàm abs te amittas filium: hui,

Quantam fenestram ad nequitiam patefeceris.

Tibi autem porro ut non sit suaue uiuere.

Nam deteriores omnes sumus licentia.

Quodcunque inciderit in mentem, uolet: neque id

Putabit, prauom, an rectum, quod petet, fiet.

Tu, rem perire, & ipsum, non poteris pati.

Dare denegaris: ibit ad illud illico,

Quo maxime apud te se ualere sentiet,
Abiturum se abs te esse illico minabitur.

Me. Videre uerum, atque ita uti res est, dicere.

Ch. Somnum hercle ego hac nocte oculis non uidi meis,
Dum id quaero, tibi qui filium restituerem.

Me. Cedo dextram: porro te oro idē ut facias Chreme.

Ch. Paratus sum. ME. scin', quid nunc te facere uolo?

Ch. Dic. M. quod sensisti illos me incipere fallere,
Id ut maturent facere. cupio illi dare,

Quod uolt: cupio ipsum iam uidere. CH. operam dabo.

Syrus estprehendendus atque adhortandus mihi.

A me nescio quis exit: concede hinc domum,

Ne nos inter nos congruere sentiant.

Paulum hoc negocii mihi obstat: Simus, & Crito

Vicini nostri hic ambigunt de finibus:

Me cepere arbitrum: ibo, ac dicam, ut dixeram,

Operam daturum me, hodie non posse his dare.

Continuo hic adero. ME. ita quaeso. diu uostram fidem,

Itan' comparatam esse hominum naturam omnium,

Aliena melius ut uideant, & iudicent,

Quam sua? an eo fit, quia in re nostra aut gaudio

Sumus praepediti nimio, aut aegritudine:

Hic mihi nunc quanto plus sapit, quam egomet mihi?

Ch. Dissolui me, ociosus operam ut tibi darem.

ACTVS TERTII SCENA II.

SYRVS, CHREMES.

Sy. Ac illac circuncursa: inueniendum est tamen

h Argentum, intendenda in senem est fallacia.

I Ch.